

Голосъ и тѣхъ щелъ да убіе на сънь, но тѣ нѣ-
какси дочули и какво-да-е побѣгнали.

Графъ-тъ. А ми гдѣ сѣ тѣ сега?

Графица-та. Отидохъ въ дворъ-тъ да ти я-
вятъ, че ся мя намѣрили съ дѣте-то живъ.

Графъ-тъ. А отъ кѣдѣ сѣ дошле тѣ тука?

Графицъ-та. Тѣ казватъ, че преди нѣколко
дене ся быле върнали у тѣхъ; но като чули,
че си ся ты върналъ отъ войнѣ-тъ, не смѣили да
останѣтъ у тѣхъ си, ами дошле въ тѣзи пустинѣ
съ намѣреніе, да намѣрѣтъ нѣкоѣ пещерѣ, и въ
неѣ да преживѣтъ останалы-тъ дене на животъ-
тъ си; но, като намѣрихъ мене, освободихъ ся и
отидохъ да ти явятъ. (*Князь-тъ, Княгиня-та, Хунсъ
и Хансъ дохождватъ и доносятъ дрехи за Геневеѣ и
дѣте-то ѳ*).

ПОЗОРИЩЕ VIII.

Князь-тъ, Княгиня-та, Хунсъ и Хансъ и Предни-тъ.

Князь-тъ. (*плачешкомъ*) Камо, гдѣ е моя-та
возлюблена Геновева?

Княгиня-та. Камо, гдѣ е моя-та дражайша гъ-
лѣбица, гдѣ е мое-то сладко чедо? (*Геновева до-
ближава и цѣлува на баща си и на майка си рѣкъ,
а тѣ и двама-та ѣ прегрѣщатъ, цѣлуватъ, плачатъ и
млъкватъ.*) Сладка моя дѣщерке, — Ангеле мой, —
единице моя! — Майка ти непрестанно пролива
горки сълзи съ бащѣ ти, и моли ся Богу за душѣ-
тъ ти, — майка ти е мислила, че ты гниѣшъ въ
чернѣ-тъ землѣ, а незнае, че ты си жива, и те-
глишъ сиромашіѣ, като най голѣма сирота.